

Такої хвилі — дивини
Ще не прожив у своєму скиті —
Він ось, як облак із блакиті,
Злетів з надхвилля далини!..

І рвучко свіжнявою ось
У вікна хлинули привіти...
Це вітер звідти, де «порвіте!»
Де Чорне море розлилось!..

І — Ви. І вигукнули три —
"Зволожмо, висмаглім, обвіймо!"
Синь-зблоть-прозор Вам, обійми
І море й сонце і вітри!

Боффало, 1965

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.